

مقررات نمایندگی بیمه

(به روز شده در تاریخ ۱۳۹۲/۶/۱۶)

تدوین : مختار مختاری

۱۳۹۲

مرکز آموزش و توسعه

زمستان ۱۳۹۱

به نام آنکه جان را فکرت آموخت

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۳	آیین نامه تنظیم امور نمایندگی بیمه - آیین نامه شماره ۷۵
۳	فصل اول: تعریف و شرایط اعطای پروانه نمایندگی بیمه
۶	فصل دوم: حقوق و تکالیف شرکت بیمه و نماینده
۱۰	فصل سوم: رسیدگی به اختلاف نماینده و شرکت بیمه و رسیدگی به تخلفات نماینده
۱۱	فصل چهارم: نظارت
۱۳	آیین نامه کارمزد نمایندگی و دلالی رسمی بیمه - آیین نامه شماره ۸۳
۱۳	فصل اول: کارمزد بیمه های غیر زندگی
۱۷	فصل دوم : کارمزد بیمه های زندگی
۱۸	فصل سوم : سایر مقررات
۲۰	ضوابط اعطای پروانه نمایندگی بیمه به اشخاص حقیقی در مناطق آزاد - آیین نامه شماره ۴۸
۲۲	آیین نامه نمایندگی فروش بیمه های عمر- آیین نامه شماره ۵۴
۲۴	آیین نامه دلال رسمی بیمه - آیین نامه شماره ۶
۲۴	فصل اول : دلال رسمی بیمه و صدور پروانه
۲۷	فصل دوم : تکالیف دلال رسمی بیمه
۲۹	فصل سوم : تکالیف مؤسسات بیمه
۳۰	فصل چهارم: مقررات مختلف
۳۲	آیین نامه اعطای پروانه و نحوه فعالیت مؤسسات ارزیابی خسارت بیمه ای- آیین نامه شماره ۵۰
۳۵	آیین نامه تاسیس، فعالیت و انحلال دفاتر ارتباطی مؤسسات بیمه و مؤسسات کارگزاری بیمه خارجی در جمهوری اسلامی ایران - آیین نامه شماره ۱۴

آیین‌نامه شماره ۷۵ - آیین‌نامه تنظیم امور نمایندگی بیمه

تصویب جلسه مورخ ۱۳۹۱/۶/۶ شورای عالی بیمه

شورای عالی بیمه در اجرای بند ۵ ماده ۱۷ قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری، در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۶/۶ « آیین‌نامه تنظیم امور نمایندگی بیمه » را مشتمل بر ۳۰ ماده و ۳۰ تبصره به شرح ذیل تصویب نمود :

فصل اول: تعریف و شرایط اعطای پروانه نمایندگی بیمه

ماده ۱ - نمایندگی بیمه که در این آیین‌نامه اختصاراً « نماینده » نامیده می‌شود، شخص حقیقی یا حقوقی است که با رعایت قوانین و مقررات مربوط، از جمله قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری، مفاد این آیین‌نامه و سایر مصوبات شورای عالی بیمه، مجاز به عرضه خدمات بیمه‌ای به نمایندگی از طرف یک شرکت بیمه طرف قرارداد می‌باشد.

تبصره ۱ - شرکت بیمه می‌تواند بخشی از اختیارات و وظایف خود در صدور بیمه‌نامه و پرداخت خسارت در رشته‌های مختلف بیمه را بر اساس رتبه نمایندگان بیمه، به نماینده تفویض نماید.

تبصره ۲ - رتبه‌بندی نمایندگان بیمه حقیقی و حقوقی طبق دستورالعمل ابلاغی از سوی بیمه مرکزی ج.ا.ایران توسط شرکت‌های بیمه و یا موسسات رتبه‌بندی که مورد تایید بیمه مرکزی ج.ا.ایران می‌باشند انجام خواهد شد.

تبصره ۳ - مقررات این آیین‌نامه شامل نمایندگانی است که در داخل کشور فعالیت می‌کنند. اعطای نمایندگی بیمه در خارج از کشور مستلزم اخذ موافقت قبلی بیمه مرکزی ج.ا.ایران و بر اساس دستورالعمل ابلاغی بیمه مرکزی ج.ا.ایران خواهد بود.

ماده ۲ - پروانه نمایندگی بیمه توسط شرکت بیمه پس از تایید بیمه مرکزی ج.ا.ایران در همه رشته‌ها یا رشته‌های بیمه‌ای معین صادر خواهد شد. مدت اعتبار قرارداد و پروانه نمایندگی سه سال است و شرکت بیمه می‌تواند با رعایت مفاد این آیین‌نامه و احراز شرایط مربوط و گذراندن دوره‌های آموزشی لازم توسط نماینده پروانه وی را تمدید نماید. در هر حال اعتبار پروانه نمایندگی منوط به اعتبار قرارداد نمایندگی بیمه است.

ماده ۳ - شرکت بیمه موظف است شرایط اعطای نمایندگی بیمه را از طرق مقتضی، به ویژه در پایگاه اینترنتی خود به اطلاع عموم برساند.

ماده ۴ - مسئولیت احراز صحت شرایط لازم در مورد هر یک از متقاضیان اخذ پروانه نمایندگی بیمه (اعم از حقیقی و حقوقی) بر عهده شرکت بیمه مربوط است.

ماده ۵- شخص حقیقی متلاطه اخذ پروانه نمایندگی بیمه باید واجد شرایط زیر باشد :

الف) تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران.

ب) اعتقاد به اسلام یا یکی دیگر از ادیان رسمی کشور.

پ) عدم اعتیاد به مواد مخدر.

ت) عدم حجر.

ث) نداشتن سوء پیشینه کیفری و همچنین نداشتن سابقه محکومیت به جرایم نام برده شده در ماده ۶۴ قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گردی.

ج) داشتن گواهی پایان خدمت وظیفه عمومی یا معافیت دائم (برای آقایان).

چ) داشتن حداقل مدرک کارشناسی در رشته بیمه (و یا سایر رشته‌ها با گرایش بیمه) بدون نیاز به داشتن سابقه کار بیمه‌ای، یا حداقل مدرک کارشناسی در رشته‌های مرتبط (شامل اقتصاد، امور مالی، حسابداری، آمار، مدیریت و حقوق) با یک سال سابقه کار بیمه‌ای فنی و تخصصی، یا حداقل مدرک کارشناسی در سایر رشته‌ها با دو سال سابقه کار بیمه‌ای فنی و تخصصی، یا حداقل مدرک دیپلم با سه سال سابقه کار بیمه‌ای فنی و تخصصی.

تبصره ۱- متلاطه اخذ دوره آموزشی مربوط را حداقل به مدت ۱۲۰ ساعت طبق دستورالعمل ابلاغی بیمه مرکزی ج.ا.ایران در شرکت بیمه ویا موسسات آموزشی مورد تأیید بیمه مرکزی ج.ا.ایران گذرانده و گواهی نامه قبولی را ارایه نمایند.

تبصره ۲- اعطای پروانه نمایندگی به متلاطه اداری مدرک تحصیلی دیپلم و یا فوق دیپلم، منوط به موافقت کتبی مدیر عامل شرکت بیمه ذیربط خواهد بود.

ح) موفقیت در آزمون نمایندگی بیمه مرکزی ج.ا.ایران.

تبصره - بیمه مرکزی می‌تواند برگزاری آزمون نمایندگی بیمه را به شرکت‌های بیمه یا موسسات آموزشی ذیصلاح یا پژوهشکده بیمه تفویض نماید.

خ) گذراندن دوره کارآموزی به مدت ۱۵ روز اداری در شرکت بیمه مربوطه برای کلیه متلاطه اخذ کارآموزی بیمه.

ماده ۶- اعطای نمایندگی حقوقی بیمه منوط به احراز شرایط زیر و ارایه آنها به شرکت بیمه مربوطه است:

۱. تشکیل و ثبت در قالب شرکت سهامی خاص یا شرکت تعاقنی متعارف.

۲. تهیه اساسنامه طبق نمونه ابلاغی بیمه مرکزی ج.ا.ایران.

۳. موضوع فعالیت نماینده حقوقی به طور انحصاری نمایندگی بیمه باشد.

۴. تعداد اعضای هیأت مدیره حداقل سه نفر باشد.
۵. داشتن حداقل یک میلیارد ریال سرمایه اولیه.
۶. ارایه گواهی نامه بانک حاکی از تأیید قسمت نقدی سرمایه، حداقل به مقدار ۵۰ درصد کل سرمایه نماینده حقوقی.

۷. ارایه صورت کامل اسامی سهامداران، مدیران و میزان سهام هر یک از آنها.
۸. ارایه گواهی عدم سوء پیشینه کیفری مدیران مطابق بندث ماده ۵ این آیین نامه.
۹. مدیر عامل و حداقل یک عضو بیمه ای هیأت مدیره باید واجد شرایط مندرج در ماده ۵ این آیین نامه باشند.
۱۰. ارایه صورت جلسات مجمع عمومی مؤسس و هیأت مدیره.
۱۱. ارایه اظهارنامه ثبت نمایندگی حقوقی و تأییدیه نام آن.

تبصره ۱ - سهامداران نمایندگی حقوقی باید صرفاً اشخاص حقیقی باشند و مکلفند مبلغ تعهدی سرمایه خود را حداقل ظرف مدت دو سال تأیید نمایند.

تبصره ۲ - مشارکت اشخاص حقوقی در سهام نمایندگی حقوقی بیمه، پس از تایید بیمه مرکزی ج.ا. ایران امکان پذیر خواهد بود.

تبصره ۳ - مدیر عامل، اعضای هیأت مدیره و کارکنان شاغل شرکت های بیمه و بیمه مرکزی ج.ا. ایران و مؤسسات وابسته به آنها (اعم از رسمی، پیمانی، قراردادی و ساعتی)، کارگزاران (دللان رسمی) بیمه، نمایندگان بیمه و ارزیابان خسارت بیمه ای و کارکنان هر یک از آنها نمی توانند در نمایندگی حقوقی بیمه سمت و یا سهم داشته باشند.

ماده ۷ - ثبت نمایندگی حقوقی و هرگونه تغییرات بعدی از جمله تغییر در مفاد اساسنامه، میزان سرمایه، ترکیب سهامداران، مدیر عامل و اعضای هیأت مدیره آن، موكول به رعایت مقررات این آیین نامه، اعلام شرکت بیمه طرف قرارداد و موافقت بیمه مرکزی ج.ا. ایران است.

ماده ۸ - نماینده حقوقی موظف است ترازنامه و حساب سود و زیان خود را طبق فرم نمونه ای که بیمه مرکزی ج.ا. ایران تهیه و به شرکت های بیمه ابلاغ می نماید، تنظیم کند و پس از تصویب در مجمع عمومی سهامداران خود، نسخه ای از آن را برای بررسی و تائید به شرکت بیمه طرف قرارداد ارسال نماید.

تبصره ۱ - شرکت بیمه موظف است حداقل تا پایان مرداد هر سال، ترازنامه و حساب سود و زیان هر یک از نمایندگان حقوقی خود را به بیمه مرکزی ج.ا. ایران ارسال کند.

تبصره ۲- نماینده حقوقی موظف است در هر سال مالی حداقل ۱۰ درصد از سود سالانه خود را تا سقف سرمایه به عنوان اندوخته سرمایه‌ای در حساب‌های خود منظور نماید.

ماده ۹- نماینده حقوقی موظف است ترازنامه و حساب سود و زیان خود را طبق فرم نمونه‌ای که بیمه مرکزی ج.ا.یران تهیه و به شرکت‌های بیمه ابلاغ می‌نماید، تنظیم کند و پس از تصویب در مجمع عمومی سهامداران خود، نسخه‌ای از آن را برای بررسی و تائید به شرکت بیمه طرف قرارداد ارسال نماید.

تبصره- مدیر عامل و اعضای هیأت مدیره و کارکنان شاغل (اعم از رسمی، پیمانی، قراردادی و ساعتی) شرکت‌های بیمه و بیمه مرکزی ج.ا.یران نمی‌توانند به عنوان نماینده حقوقی فعالیت نمایند و یا در نمایندگی‌های حقوقی، سمت یا سهم داشته باشند.

ماده ۱۰- شرکت بیمه می‌تواند بر اساس ضوابط ابلاغی بیمه مرکزی ج.ا.یران به نمایندگی حقوقی خود اجازه تأسیس شعبه بددهد مشروط بر آنکه مسئول شعبه حائز شرایط نماینده حقوقی باشد.

فصل دوم: حقوق و تکالیف شرکت بیمه و نماینده

ماده ۱۱- شرکت بیمه مکلف است:

۱. در قرارداد نمایندگی موارد زیر را درج نماید:

۱-۱- مشخصات کامل و نشانی طرفین قرارداد.

۱-۲- حدود اختیارات، حقوق و تعهدات طرفین قرارداد.

۱-۳- میزان کارمزد و نحوه پرداخت آن به تفکیک رشته‌های بیمه و تغییرات آن در موارد بازخرید، فسخ، ابطال یا هر گونه تغییر دیگری در بیمه‌نامه.

۱-۴- مدت قرارداد نمایندگی.

۱-۵- میزان و نوع تضمین دریافتی از نماینده به منظور تأمین و تضمین حقوق و مطالبات بیمه‌گزاران، بیمه‌شدگان، سایر اشخاص ذی نفع و شرکت بیمه.

۱-۶- ممنوعیت انعقاد قرارداد نمایندگی توسط نماینده با سایر شرکت‌های بیمه در مدت اعتبار قرارداد.

۱-۷- مواردی که موجب محدود نمودن فعالیت و یا تعلیق یا فسخ قرارداد نمایندگی بیمه می‌شود و نحوه اجرای آن.

۱-۸- ارجاع رسیدگی به اختلاف احتمالی شرکت بیمه و نماینده به هیأت موضوع ماده ۲۰ این آیین‌نامه.

۱-۹- شمول مصوبات جدید شورای عالی بیمه بر شرایط قرارداد نمایندگی.

- ۱۰- مشخصات مدیران صاحب امضای مجاز نمایندگی حقوقی.
۲. بخشنامه ها و دستورالعمل های لازم و مربوط را به موقع به نماینده ابلاغ نماید.
 ۳. نام و کد نماینده را در بیمه نامه ای که بنا به پیشنهاد او صادر می شود، درج نماید.
 ۴. در صورت لغو پروانه نمایندگی، مراتب را بلافضله از طرق مقتضی به اطلاع بیمه مرکزی ج.ا.ایران و بیمه گزاران برساند و برای استرداد پروانه و جمع آوری تابلو، سربرگ، مهر، استناد و مدارک مربوط اقدام نماید.
 ۵. اگر چند نماینده برای یک نوع بیمه، نرخ و شرایط خواسته باشند نرخ و شرایط یکسان را به آنها اعلام نماید.
- تبصره ۱**- شرکت بیمه مجاز نیست تقاضای صدور بیمه نامه ای را که به وسیله نماینده ارایه شده است از طریق دیگری، اعم از مستقیم یا غیرمستقیم، قبول نماید مگر با تقاضای کتبی بیمه گزار.
- تبصره ۲**- در صورتی که شرکت بیمه، پیشنهاد نماینده ای را رد کند، نمی تواند همان پیشنهاد را از طریق دیگری اعم از مستقیم یا غیرمستقیم قبول نماید.
۶. زیرساخت های فیزیکی و امکانات نرم افزاری لازم برای فروش بیمه در فضای مجازی توسط نمایندگان و برقراری ارتباط الکترونیکی همزمان بین نماینده، شرکت بیمه و بیمه مرکزی ج.ا.ایران فراهم نماید.
 ۷. در صورت فوت یا حجر نماینده حقیقی یا توقف فعالیت نماینده طبق توافق و نبودن شرط خلاف در قرارداد نمایندگی، ارزش پرتفوی نماینده را پرداخت یا با انتقال آن به نماینده دیگر همان شرکت موافقت نماید. ارزش پرتفوی نماینده و نحوه محاسبه آن با توافق طرفین در قرارداد نمایندگی تعیین می شود.
- تبصره - بیمه نامه هایی که از طرف یا به پیشنهاد نماینده توسط شرکت بیمه صادر می شود پرتفوی نماینده محسوب می شود.**
- ماده ۱۲- نماینده مكلف است:**
۱. کد و نام نماینده و نام شرکت بیمه طرف قرارداد را در تابلو، سربرگ، مهر، آگهی و در پایگاه اطلاع رسانی خود (در صورت وجود) درج نماید. نام شرکت بیمه باید با حروف درشت تر از نام و کد نماینده درج شود.
- تبصره -** تابلو نمایندگان هر شرکت بیمه و مندرجات آن باید متحددالشکل بوده و نمونه آن باید توسط شرکت بیمه ذیربط پیشنهاد و به تصویب بیمه مرکزی ج.ا.ایران رسیده باشد.
۲. اطلاعات لازم درباره بیمه نامه درخواست شده از جمله نرخ و شرایط، استثنایات، تعهدات بیمه گر و وظایف بیمه گزار را با رعایت بخشنامه ها و دستورالعمل های مربوط، به مقاضی بیمه ارایه نماید.

۳. به منظور تأمین و تضمین حقوق و مطالبات بیمه‌گزاران، بیمه‌شدگان، سایر اشخاص ذی‌نفع و شرکت بیمه، تضمین لازم را نزد شرکت بیمه طرف قرارداد تودیع نماید. نوع و میزان تضمین مناسب با حجم فعالیت هر نماینده حقیقی یا حقوقی و شکل حقوقی ثبت آن، به تشخیص شرکت بیمه طرف قرارداد تعیین می‌شود.

تبصره ۱- تضمین مربوط تا دو سال پس از پایان یا لغو قرارداد نماینده نزد شرکت بیمه نگهداری می‌شود و پس از آن با درخواست کتبی نماینده مسترد می‌گردد.

تبصره ۲- به اجرا گزاردن تضامین مذکور توسط بیمه‌گر منوط به طرح و تصویب آن در کمیته موضوع ماده ۲۱ آیین‌نامه می‌باشد. در صورتی که نماینده مربوط به تصمیم کمیته مذکور معتبر باشد می‌تواند طرف ۳۰ روز از تاریخ ابلاغ آن، برای تجدید نظر خواهی در هیأت رسیدگی به اختلاف نماینده و شرکت بیمه تقاضای کتبی نماید. در صورت عدم تجدید نظر خواهی طرف مهلت مقرر و یا تأیید رأی کمیته در هیأت مذکور، شرکت بیمه می‌تواند با رعایت قوانین مربوط، تضامین را به نفع خود کارسازی نماید.

۴. از رقابت مکارانه و ناسالم با سایر نماینده‌گان بیمه، دلالان (کارگزاران) رسمی بیمه و شرکت‌های بیمه و یا انجام تبلیغات سوء‌علیه آنها خودداری نماید

۵. حق بیمه دریافتی اعم از چک یا پرداخت الکترونیکی را قبل از پایان وقت اداری روزی که دریافت کرده است به حساب بانکی شرکت بیمه مربوط واریز کند و در موارد استثنایی به صندوق آن شرکت تحويل نماید.

۶. کد و نام دلال (کارگزار) رسمی بیمه را در بیمه‌نامه‌ای که به پیشنهاد او صادر می‌شود درج نماید.

۷. امکانات سخت‌افزاری و نیروی انسانی آموزش‌دیده را برای برقراری ارتباط الکترونیکی با شرکت بیمه مربوط و بیمه مرکزی ج.ا.ایران تهیه نماید.

۸. دفتر مناسب با کاربری اداری یا تجاری که قبلاً به تایید شرکت بیمه ذیربطری رسیده باشد تهیه نماید.

ماده ۱۳- شغل نماینده حقیقی، مدیر عامل، عضو بیمه‌ای هیأت مدیره و مسئول شعبه نماینده حقوقی باید منحصرآرا یه خدمات بیمه‌ای در محدوده قرارداد نماینده‌گی باشد.

تبصره- سمت‌های آموزشی در مؤسسات آموزش عالی مستثنی هستند.

ماده ۱۴- کارکنان نماینده که فروش یا صدور بیمه‌نامه انجام می‌دهند به عنوان متصدیان نماینده‌گی بیمه محسوب می‌شوند و باید واجد شرایط زیر و دارای گواهی صلاحیت باشند:

۱. داشتن حداقل مدرک تحصیلی دیپلم.

۲. گذراندن دوره آموزشی لازم به تشخیص شرکت بیمه.

۳. داشتن حسن اخلاق و رفتار و توانایی ایجاد ارتباط با مشتریان و داشتن سایر شرایط عمومی مندرج در بندهای الف تا ج ماده ۵ به تشخیص و مسئولیت نماینده.

تبصره ۱- گواهی صلاحیت متصدیان نمایندگی بیمه به صورت عکس‌دار توسط شرکت بیمه یا با تفویض اختیار توسط نمایندگی بیمه برای مدت معین صادر می‌شود و لازم است در معرض دید مراجعان قرار داده شود.

تبصره ۲- در صورت وجود هرگونه شکایت از نمایندگی بیمه، کارکنان و بازاریابان وی شرکت بیمه موظف است به شکایت رسیدگی و نتیجه را بطور کتبی به اطلاع شاکی برساند.

ماده ۱۵- پرداخت حق بیمه به نماینده، کارمند یا بازاریاب او در حکم پرداخت حق بیمه به شرکت بیمه است و نماینده باید در قبال دریافت حق بیمه، رسید کددار به مقاضی ارایه نماید.

ماده ۱۶- مسئولیت جبران خسارات مستقیم و یا غیرمستقیم واردہ به بیمه‌گزار و سایر اشخاص ذی‌نفع که ناشی از عمد، تقصیر، غفلت و یا قصور نماینده، کارکنان یا بازاریابان وی در رابطه با عملیات بیمه‌ای موضوع قرارداد نمایندگی بیمه باشد به صورت تضامنی بر عهده شرکت بیمه و نماینده است. در هر حال، مفاد این ماده نافی مسئولیت نماینده در مقابل خسارات واردہ به شرکت بیمه، از جمله خسارت پرداختی، سایر هزینه‌ها و حق بیمه دریافت نشده نخواهد بود.

ماده ۱۷- نمایندگان حقیقی، مدیرعامل، عضو بیمه‌ای هیئت‌مدیره و مسئول شعبه نمایندگان حقوقی که بر اساس آین نامه شماره ۵۷ مصوب شورای عالی بیمه پروانه نمایندگی گرفته‌اند موظفند ظرف یک‌سال یا تا اتمام قرارداد نمایندگی (هر کدام طولانی‌تر باشد) در آزمون موضوع بند «ح» ماده ۵ شرکت و نمره قبولی کسب نمایند. تمدید قرارداد نمایندگی منوط به رعایت مفاد این ماده است.

ماده ۱۸- شرکت بیمه می‌تواند نماینده را در سود حاصل از پرتفوی متعلق به او در کلیه رشته‌های بیمه به استثنای بیمه‌های عمر مشارکت دهد. سود قابل پرداخت نباید از ۱۵ درصد مجموع کارمزدهای پرداختی به همان نماینده بابت عملیات بیمه‌ای در سال مورد نظر بیشتر باشد.

ماده ۱۹- پروانه و قرارداد نمایندگی در موارد زیر لغو می‌شود:

الف) با تصمیم یکی از طرفین قرارداد ضمن رعایت مفاد قرارداد نمایندگی و حقوق طرف مقابل.

ب) درصورتی که نماینده حقیقی هر یک از شرایط مقرر در این آین نامه را از دست بدهد.

ج) در صورتی که مدیرعامل یا عضو بیمه‌ای هیأت مدیره نمایندگی حقوقی هر یک از شرایط مقرر در این آیین‌نامه را از دست بدهد یا فوت کند یا محجور یا معذور شود و ظرف مدت سه ماه، فرد جایگزین واجد شرایط معرفی نشود.

د) در صورت تصمیم هیأت رسیدگی به اختلاف نماینده و شرکت بیمه، موضوع ماده ۲۰ یا کمیته رسیدگی به تخلفات نماینده، موضوع ماده ۲۱.

ه) در صورت ورشکستگی نماینده حقوقی.

فصل سوم: رسیدگی به اختلاف نماینده و شرکت بیمه

و رسیدگی به تخلفات نماینده

ماده ۲۰- به منظور رسیدگی به اختلافات نماینده و شرکت بیمه در رابطه با مقررات این آیین‌نامه و قرارداد نمایندگی منعقده، هیأت رسیدگی به اختلافات نماینده و شرکت بیمه که در این آیین‌نامه هیأت نامیده می‌شود و مرکب از سه نفر به شرح زیر تشکیل می‌شود:

الف) نماینده بیمه مرکزی ج.ا.ایران؛

ب) نماینده منتخب سندیکای بیمه گران ایران؛

ج) نماینده منتخب انجمن‌های صنفی نمایندگان بیمه.

تبصره ۱- هر یک از نمایندگان مذکور برای مدت دو سال انتخاب می‌شوند و عزل یا تجدید انتخاب آنها بلامانع است.

تبصره ۲- تصمیمات هیأت به صورت مكتوب و مستدل با اکثریت آرا اتخاذ می‌شود و پس از امضای اعضای هیأت، توسط بیمه مرکزی ج.ا.ایران به طرفین ابلاغ می‌گردد. این تصمیمات برای طرفین قطعی و لازم‌الجراست.

تبصره ۳- دبیرخانه هیأت در بیمه مرکزی ج.ا.ایران مستقر خواهد بود و دستورالعمل نحوه تشکیل جلسات و اتخاذ تصمیم هیأت توسط بیمه مرکزی ج.ا.ایران تدوین و ابلاغ خواهد شد.

ماده ۲۱- شرکت بیمه موظف است تخلفات نماینده و شکایت واصله از عملکرد او را در کمیته رسیدگی به تخلفات نماینده که در این آیین‌نامه کمیته نامیده می‌شود و مرکب از دو نفر به انتخاب هیأت مدیره شرکت بیمه و یک نفر منتخب انجمن صنفی نمایندگان بیمه است، مطرح نماید. تصمیمات کمیته با اکثریت آرا معتبر است.

تبصره ۱- شرکت بیمه موظف است ظرف مدت حداکثر دو ماه از تاریخ ابلاغ آیین نامه، اعضای کمیته را بطور کتبی به بیمه مرکزی ج.ا. ایران معرفی نماید.

تبصره ۲- در مواردی که شرکت بیمه فاقد انجمن صنفی نمایندگان بیمه است نماینده مربوط می‌تواند بجای وی فرد دیگری را معرفی نماید.

تبصره ۳- کمیته حسب مورد می‌تواند از کارشناس ذیربطر در موضوع تخلف برای حضور در جلسه و اعلام نظر کارشناسی بدون داشتن حق رای دعوت نماید.

تبصره ۴- اجرای ماده ۲۱، نافی اختیارات موضوع ماده ۲۰ و همچنین اختیارات بیمه مرکزی ج.ا. ایران نخواهد بود

ماده ۲۲- در صورت احراز تخلف نماینده، کمیته می‌تواند متناسب با نوع تخلف، تصمیمات زیر را اتخاذ نماید:

۱. تذکر کتبی به نماینده.

۲. ایجاد محدودیت در اختیارات تفویضی مانند سلب مجوز صدور بیمه نامه.

۳. کاهش میزان کارمزد نماینده در یک یا چند رشته بیمه به مدت حداکثر شش ماه.

۴. تعليق فعالیت نماینده در یک یا چند رشته بیمه به مدت حداکثر شش ماه.

۵. لغو پروانه فعالیت.

تبصره- در مواردی که رأی کمیته تعليق یا لغو فعالیت نماینده باشد، شرکت بیمه موظف است نسخه ای از تصمیم مربوطه را به بیمه مرکزی ج.ا. ایران ارسال نماید.

ماده ۲۳- در صورتی که تصمیم کمیته، لغو پروانه نماینده باشد ظرف ۳۰ روز از تاریخ ابلاغ آن به نماینده، با درخواست کتبی وی، قابل تجدید نظرخواهی در هیأت است. تصمیمات کمیته در سایر موارد، قطعی و برای طرفین معتبر است.

ماده ۲۴- اگر پروانه فعالیت نماینده‌ای در صورت تخلف و با اعلام بیمه مرکزی ج.ا. ایران، یا تصمیم هیأت و یا کمیته لغو شود این شخص نمی‌تواند پس از لغو پروانه، به عنوان نماینده بیمه و یا کارگزار رسمی بیمه در صنعت بیمه فعالیت نماید.

فصل چهارم: نظارت

ماده ۲۵- شرکت بیمه مسئول احراز و انطباق شرایط فعالیت نمایندگان خود با مقررات این آیین نامه است.

تبصره- در صورت عدم رعایت مقررات این آیین نامه در اعطای نمایندگی و یا نحوه فعالیت نمایندگان، بیمه مرکزی ج.ا.ایران می‌تواند شرکت بیمه را ملزم به متوقف نمودن فعالیت نماینده کند. همچنین شرکت بیمه مسئول جبران هرگونه خسارت واردہ به اشخاص ثالث، ناشی از عدم رعایت مفاد این آیین نامه خواهد بود.

ماده ۲۶- بیمه مرکزی ج.ا.ایران بر حسن اجرای مفاد این آیین نامه نظارت می‌نماید. در صورت عدم رعایت مقررات این آیین نامه توسط هر یک از شرکت‌های بیمه و نقص یا عدم نظارت آنها برنامایندگان بیمه، بیمه مرکزی ج.ا.ایران می‌تواند مناسب با هر مورد، تصمیمات زیر را اتخاذ نماید:

۱. اختار کتبی به شرکت بیمه مبنی بر ضرورت رعایت مقررات مربوط.

۲. اعلام عدم صلاحیت حرفه‌ای مدیر ذیربیط شرکت بیمه.

۳. سلب صلاحیت مدیر عامل یا اعضای هیأت مدیره یا معاون فنی و یا مسئولین فنی شرکت بیمه.

۴. ایجاد محدودیت برای شرکت بیمه در زمینه پذیرش نماینده.

۵. ارایه پیشنهاد ممنوعیت شرکت بیمه از قبول بیمه در یک یا چند رشته بیمه برای مدت مشخص به شورای عالی بیمه.

ماده ۲۷- شرکت بیمه موظف است امکان دسترسی مناسب بیمه مرکزی ج.ا.ایران به آمار و اطلاعات صحیح و قابل اطمینان مربوط به نمایندگان خود را بر اساس دستورالعملی که بیمه مرکزی ج.ا.ایران تهیه و ابلاغ می‌کند فراهم نماید.

ماده ۲۸- بیمه مرکزی ج.ا.ایران و یا شرکت بیمه می‌توانند در صورت لزوم، علاوه بر اخذ اطلاعات لازم، دفاتر، اسناد و محل نمایندگی را بازرسی کنند و نماینده مکلف به همکاری لازم در این زمینه است.

ماده ۲۹- موارد پیش‌بینی نشده در این آیین نامه در رابطه با نمایندگی بیمه، تابع قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری، قانون تجارت، سایر قوانین مربوط و عرف بیمه خواهد بود.

ماده ۳۰- این آیین نامه از تاریخ ۱۳۹۱/۸/۱ لازم‌الاجرا خواهد بود و جایگزین آیین نامه شماره ۵۷ مصوب شورای عالی بیمه با عنوان آیین نامه تنظیم امور نمایندگی بیمه خواهد شد.

آیین نامه شماره ۸۳ - آیین نامه کارمزد نمایندگی و دلالی رسمی بیمه

تصویب جلسه مورخ ۱۳۹۲/۲/۲۴ شورای عالی بیمه

شورای عالی بیمه در اجرای ماده ۱۷ قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری در جلسه مورخ ۱۳۹۲/۲/۲۴ «آیین نامه کارمزد نمایندگی و دلالی رسمی بیمه» را مشتمل بر ۱۶ ماده و ۶ تبصره به شرح ذیل تصویب نمود:

فصل اول - کارمزد بیمه‌های غیر زندگی

ماده ۱ - حداکثر کارمزد قابل پرداخت از طرف مؤسسات بیمه در انواع بیمه غیرزنده‌گی برای معاملات بیمه‌ای که توسط نمایندگان و دلالان رسمی بیمه انجام می‌گیرد بر اساس درصدی از حق بیمه پرداخت شده بشرح زیر است:

درصد کارمزد شرکت نمایندگی بیمه	درصد کارمزد نمایندهٔ حقیقی بیمه	الف - بیمه آتش سوزی:
۲۹	۲۵	۱- منازل مسکونی
۱۲	۱۰	۲- خطرات صنعتی موضوع جداول ضمیمه شماره یک آیین نامه شماره ۲۵ شورای عالی بیمه
۱۷	۱۵	۳- خطرات غیر صنعتی موضوع جداول ضمیمه شماره دو آیین نامه شماره ۲۵ شورای عالی بیمه

تبصره بند الف - میزان کارمزد مربوط به کالاهای نامبرده در جداول ضمیمه شماره ۳، ۴ و ۵ آیین نامه شماره ۲۵ مصوب شورای عالی بیمه بسته به مورد، معادل اقلام مندرج در بندهای ۲ و ۳ فوق می‌باشد و درمورد کارمزد خطرات تبعی بندهای ۲ و ۳ فوق حسب مورد ۲/۵ درصد افزوده می‌گردد.

درصد کارمزد شرکت نمایندگی بیمه	درصد کارمزد نماینده حقیقی بیمه	ب- بیمه باربری :
۱۲	۱۰	۱- کالاهای وارداتی
۱۷	۱۵	۱- کالاهای داخلی و صادراتی
۶	۵	۳- باربری به نفع بانک

تبصره بند ب- در مواردی که بیمه نامه باربری بوسیله بانک افتتاح کننده اعتبار تمدید می‌گردد، شرکت بیمه می‌تواند ۵۰ درصد از کارمزد حق بیمه نامه تمدیدی را به بانک و مابه التفاوت آن را حسب مورد به نماینده یا دلال رسمی بیمه پرداخت کند.

درصد کارمزد شرکت نمایندگی بیمه	درصد کارمزد نماینده حقیقی بیمه	ج- بیمه بدنه وسائط نقلیه موتوری:
۱۲	۱۰	۱- وسائط نقلیه سواری
۹	۷	۲- بارکش
۸	۶	۳- اتوبوس - مینی بوس

درصد کارمزد شرکت نمایندگی بیمه	درصد کارمزد نماینده حقیقی بیمه	د- بیمه مسئولیت:
۵	۴	۱- مسئولیت مدنی شخص ثالث اجباری و مازاد اختیاری و حوادث رانندۀ
۲۹	۲۵	۲- سایر انواع مسئولیت (بجز مسئولیت کشتی و هواپیما)

درصد کارمزد شرکت نمایندگی بیمه	درصد کارمزد نماینده حقیقی بیمه	ه- بیمه حوادث شخصی و درمانی:
۳۲	۲۸	۱- حوادث انفرادی
۲۹	۲۵	۲- حوادث گروهی
۱۷	۱۵	۳- درمان انفرادی
۱۲	۱۰	۴- درمان گروهی

درصد کارمزد شرکت نمایندگی بیمه	درصد کارمزد نماینده حقیقی بیمه	و- سایر انواع بیمه:
۱۷	۱۵	۱- پول در صندوق و گردش
۲۰	۱۷	۲- صداقت و امانت
۱۲	۱۰	۳- تمام خطر مقاطعه کاری، تمام خطر نصب و شکست ماشین آلات
۱۷	۱۵	۴- عدم النفع (تصورت مستقل)
۳/۵	۳	۵- بدنی و مسئولیت کشتی و هواپیما
۲۳	۲۰	۶- دام و طیور و پرورش زنبور عسل و آبزیان
۶	۵	۷- اکتشاف و استخراج نفت و گاز
۱۲	۱۰	۸- دزدی با شکست حرز (تصورت مستقل)
۱۲	۱۰	۹- شکست شیشه (تصورت مستقل)
۶	۵	۱۰- مرهونات به نفع بانک

ماده ۲- مبنای پرداخت کارمزدهای موضوع این آیین نامه حق بیمه پرداخت شده می باشد. در صورتی که به هر علت میزان حق بیمه بیمه نامه افزایش یا کاهش یابد به همان نسبت کارمزد نیز افزایش یا کاهش خواهد یافت.

ماده ۳- حداکثر کارمزد قابل پرداخت به دلالان رسمی بیمه که به صورت شخص حقوقی فعالیت می‌کند معادل صدرصد کارمزد نماینده حقوقی و حداکثر کارمزد قابل پرداخت به دلالان رسمی بیمه که به صورت شخص حقیقی فعالیت می‌کند معادل صدرصد کارمزد نماینده حقیقی مقرر در ماده ۱ این آیین نامه می‌باشد.

ماده ۴- چنانچه مؤسسات بیمه میزان کارمزد قابل پرداخت به نمایندگان و دلالان رسمی را در قرارداد فیما بین قید نمایند کارمزد قابل پرداخت معادل حداکثر یاد شده در این آیین نامه خواهد بود.

ماده ۵- مؤسسات بیمه می‌توانند به شرط صدور بیمه نامه توسط نماینده علاوه بر کارمزد مقرر در این آیین نامه هزینه صدور به میزان حداکثر ۵ درصد پرداخت نمایند.

تبصره- هزینه صدور قابل پرداخت برای رشته بیمه مسئولیت شخص ثالث اجباری و مازاد اختیاری آن و حوادث راننده حداکثر معادل ۴ درصد می‌باشد.

ماده ۶- مؤسسات بیمه می‌توانند نمایندگان و دلالان رسمی بیمه را در سود حاصل از پرتفوی آنها بشرح زیر مشارکت دهند:

- ۱- بیمه بدنه وسائط نقلیه موتوری مندرج در بند "ج" از ماده یک این آیین نامه.
- ۲- سایر انواع بیمه مسئولیت موضوع ردیف ۲ بند "د" از ماده یک این آیین نامه.
- ۳- بیمه حوادث انفرادی و بیمه درمان انفرادی موضوع ردیفهای ۱ و ۳ بند "ه" از ماده یک این آیین نامه.
- ۴- بیمه پول در صندوق و گردش، صداقت و امانت و شکست شیشه موضوع ردیفهای ۱، ۲ و ۹ بند "و" از ماده یک این آیین نامه.

سود قابل پرداخت نباید از ۱۵ درصد کارمزد پرداختی به نماینده و دلالان رسمی بیمه با بت عملیات بیمه هر سال وی بیشتر شود.

ماده ۷- مؤسسات بیمه مکلفند نسبت به مواردی که در این آیین نامه کارمزدی برای آن پیش‌بینی نگردیده است قبل از پرداخت کارمزد، موافقت بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران را جلب نمایند.

ماده ۸- حداکثر مبالغ پرداختی تحت عنوانین کارمزد و یا سایر هزینه‌های پیش بینی شده در این آیین نامه، نمی‌تواند از ۳۵ درصد حق بیمه تجاوز نماید.

تبصره ۱- پرداخت هرگونه کارمزدی بیش از میزان مذکور در این آیین نامه غیر مجاز و ممنوع می‌باشد.

تبصره ۲- مؤسسات بیمه مجاز به پرداخت کارمزد بجز به نمایندگان و دلالان رسمی بیمه نمی‌باشند.

ماده ۹- تخفیف در میزان حق بیمه خواه در مورد بیمه‌هایی که مستقیماً و بدون دخالت دلالان رسمی بیمه یا نماینده بیمه انجام می‌شود و خواه در مورد بیمه‌هایی که با دخالت آنان انجام می‌شود به هر صورت ممنوع است.

تبصره- تخفیف در نرخ حق بیمه در موردی که تعریفه مربوط آن را مجاز دانسته است مشمول این ماده نخواهد بود.

فصل دوم- کارمزد بیمه‌های زندگی

ماده ۱۰- کارمزد قابل پرداخت برای تحصیل انواع مختلف بیمه‌های زندگی به شرح زیر تعیین می‌شود:

الف- برای بیمه‌های خطر فوت ساده زمانی انفرادی با حق بیمه سالانه، حداکثر ۲۵٪ حق بیمه وصولی.

ب- برای بیمه‌های خطر فوت ساده زمانی جمعی با حق بیمه سالانه، حداکثر ۱۰٪ حق بیمه وصولی.

ج- برای سایر انواع بیمه‌های زندگی با حق بیمه سالانه حداکثر ۷۵٪ حق بیمه سال اول مشروط بر این که از ۳۰ در هزار سرمایه تجاوز نکند.

۴۰٪ این کارمزد پس از وصول حق بیمه سال اول و در سالهای دوم تا پنجم هر سال ۱۵٪ کارمزد پس از وصول حق بیمه‌های مربوطه قابل پرداخت است.

د- برای سایر انواع بیمه‌های زندگی با حق بیمه یکجا، حداکثر ۲٪ حق بیمه.

ماده ۱۱- حداکثر کارمزد قابل پرداخت به نمایندگان بیمه و دلالان رسمی بیمه معادل صدرصد کارمزد مقرر در ماده ۱۰ این آیین نامه و اصلاحات آن می‌باشد.

ماده ۱۲- مؤسسات بیمه می توانند جز در موارد بیمه های با حق بیمه یکجا حداقل ۳ درصد حق بیمه را بابت هزینه وصول حق بیمه به نمایندگان بیمه و یا دلالان رسمی بیمه و یا مامورین وصول پرداخت نمایند.

ماده ۱۳- در صورتی که کارمزد پرداختی به نمایندگان یا دلالان رسمی بیمه در مورد یک یا چند بیمه نامه کمتر از میزان کارمزد پیش‌بینی شده در ماده ۱۰ باشد موسسه بیمه می تواند از محل مابه التفاوت آن بعنوان کارمزد تشویقی به نمایندگان خود یا دلالان رسمی بیمه به تناسب اهمیت بیمه هایی که تحصیل کرده اند پرداخت نماید.

در هر حال جمع کارمزد و کارمزد تشویقی دریافتی نمایندگان و دلالان رسمی بیمه نمی تواند از میزان مقرر در مواد ۱۰ و ۱۱ تجاوز کند.

فصل سوم- سایر مقررات

ماده ۱۴- شرکت های بیمه موظف‌اند هزینه صدور و کارمزد نمایندگان بیمه و دلالان رسمی بیمه را با رعایت نصاب های زیر محاسبه و پرداخت نمایند:

الف- کارمزد هر بیمه نامه با توجه به مقدار حق بیمه و طبقه بندی زیر:

- ۱- تا دو هزار و پانصد میلیون ریال حق بیمه، حداقل صدرصد کارمزد مصوب
- ۲- بیش از دو هزار و پانصد میلیون ریال تا پنج هزار میلیون ریال حق بیمه، حداقل پنجاه درصد کارمزد مصوب نسبت به حق بیمه مازاد.
- ۳- بیش از پنج هزار میلیون ریال تا ده هزار میلیون ریال حق بیمه، حداقل بیست و پنج درصد کارمزد مصوب نسبت به حق بیمه مازاد.
- ۴- بیش از ده هزار میلیون ریال حق بیمه، حداقل ده درصد کارمزد مصوب نسبت به حق بیمه مازاد.

ب- هزینه صدور هر بیمه نامه با توجه به مقدار حق بیمه و طبقه بندی زیر:

- ۱- تا پانصد میلیون ریال حق بیمه حداقل صد درصد هزینه صدور مصوب.
- ۲- بیش از پانصد میلیون ریال تا دو هزار و پانصد میلیون ریال حق بیمه حداقل بیست و پنج درصد هزینه صدور مصوب نسبت به حق بیمه مازاد.

۳- بیش از دو هزار و پانصد میلیون ریال تا پنج هزار میلیون ریال حق بیمه حداکثر ده درصد هزینه صدور مصوب نسبت به حق بیمه مازاد.

۴- بیش از پنج هزار میلیون ریال حق بیمه، حداکثر پنج درصد هزینه صدور مصوب نسبت به حق بیمه مازاد.

ج- چنانچه مدت پوشش بیمه‌ای در بیمه‌نامه‌هایی که عرفاً به صورت سالانه صادر می‌شود کمتر از یکسال باشد کارمزد و یا هزینه صدور باید براساس حق بیمه سالیانه و با رعایت بندهای الف و ب فوق به ترتیب زیر محاسبه و پرداخت شود:

حق بیمه کوتاه مدت × (حق بیمه سالیانه / کارمزد سالیانه)

ماده ۱۵- "موسسات بیمه مجازند برای بیمه نامه‌های مربوط به دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری، دستگاههای موضوع مواد (۲)، (۳)، (۴) و (۵) قانون محاسبات عمومی کشور، نیروهای نظامی و انتظامی، قوای مقننه و قضائیه و کلیه دستگاه‌هایی که به نحوی از بودجه کل کشور استفاده می‌کنند، حداکثر ۲۵ درصد کارمزد و هزینه صدور براساس طبقه‌بندی مندرج در بندهای الف و ب ماده ۱۴ را پردازند.

ماده ۱۶- این آیین نامه از تاریخ ۱۳۹۲/۴/۱ لازم الاجرا است و جایگزین آیین نامه شماره ۲۹ (کارمزد نمایندگی بیمه) مصوب شورای عالی بیمه و مکمل‌های بعدی آن خواهد شد.

آیین نامه شماره ۴۸ - ضوابط اعطای پروانه نمایندگی بیمه

به اشخاص حقیقی در مناطق آزاد

تصویب جلسه مورخ ۱۳۸۲/۴/۳ شورای عالی بیمه

شورای عالی بیمه در اجرای تبصره ۲ ماده ۲ مقررات تاسیس و فعالیت موسسات بیمه در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۷۹/۶/۸ هیات وزیران، در جلسه مورخ ۱۳۸۲/۴/۳ که با حضور نماینده دبیر شورای عالی مناطق آزاد تشکیل شد ضوابط اعطای نمایندگی بیمه به اشخاص حقیقی در مناطق آزاد جمهوری اسلامی ایران را مشتمل بر ۶ ماده و یک تبصره بشرح ذیل تصویب نمود:

ماده ۱- اشخاص حقیقی متلاطف نمایندگی موسسات بیمه مناطق آزاد باید واجد شرایط ذیل باشند:

الف - دارا بودن حداقل مدرک دیپلم و تجربه کافی در زمینه فعالیتهای بیمه‌ای به تشخیص موسسه بیمه

ب - انجام خدمت وظیفه عمومی و یا داشتن معافیت دائم برای اتباع ذکور ایرانی.

پ - عدم اعتیاد به مواد مخدر و سابقه محکومیت مؤثر کفری به گواهی مراجع ذیربط.

ت - عدم شهرت به نادرستی و نداشتن سوابق سوء حرفه‌ای

ث - عدم اشتغال به کار در سایر مشاغل در مناطق آزاد و یا سایر مناطق کشور.

تبصره - تدریس در دانشگاهها و موسسات آموزشی مستثنی می‌باشد

ج - موفقیت در آزمون تخصصی بیمه مرکزی ایران.

ماده ۲- نحوه فعالیت نماینده در مناطق آزاد تابع قرارداد فیما بین وی و موسسه بیمه و با رعایت مقررات تاسیس و فعالیت موسسات بیمه در مناطق آزاد تجاری - صنعتی و سایر قوانین و مقررات مربوط خواهد بود.

ماده ۳- قرارداد نمایندگی باید حداقل شامل موارد زیر باشد:

الف - مشخصات و نشانی طرفین قرارداد

ب - حدود اختیارات و وظایف متقابل نماینده و موسسه بیمه

پ - نرخ کارمزد به تفکیک رشته‌های مختلف بیمه‌ای

ت - مدت قرارداد

ث - میزان و نوع تضمین دریافتی از نماینده به منظور تامین و تضمین حقوق و مطالبات بیمه گذاران، بیمه‌شدگان، موسسه بیمه و یا ذینفع بیمه‌نامه

- ج - ممنوعیت انعقاد قرارداد نمایندگی با سایر موسسات بیمه در مدت اعتبار قرارداد
- چ - موارد محدود نمودن فعالیت، تعلیق یا فسخ قرارداد
- ح - در قرارداد نمایندگیمی باستی موارد ذیل مورد تاکید قرار بگیرد :
- ۱- نماینده مسئول جبران خسارات مستقیم و یا غیرمستقیم ناشی از عمد، تقصیر، غفلت و یا قصور خود، کارکنان و بازاریابهای تابع در رابطه با عملیات بیمه‌ای موضوع قرارداد نمایندگی می‌باشد. در هر حال مفاد این ماده نافی مسئولیت موسسه بیمه دربرابر بیمه گذاران نخواهد بود
- ۲- نماینده بیمه باید از رقابت مکارانه و ناسالم با موسسات بیمه، دلالان رسمی و سایر نمایندگان بیمه و نیز انجام تبلیغات سوء‌علیه موسسات بیمه خودداری نماید
- ۳- پرداخت حق بیمه به نماینده در حکم پرداخت به موسسه بیمه بوده و امضاء نماینده ذیل استاد بیمه‌ای به منزله امضاء موسسه بیمه می‌باشد
- ۴- مرجع رسیدگی به اختلاف موسسه بیمه و نماینده، بیمه مرکزی ایران می‌باشد
- ۵- در صورتی که شورای عالی بیمه مقررات جدیدی وضع نماید، مقررات مذکور از تاریخ تصویب بر شرایط قرارداد حاکم خواهد بود
- ماده ۴- موسسه بیمه مکلف است حداقل یک ماه پس از انعقاد قرارداد نمایندگی بیمه، یک نسخه رونوشت آن را به بیمه مرکزی ایران ارسال نماید.
- ماده ۵- موسسه بیمه موظف است برای نمایندگان خود پروانه نمایندگی صادر نماید. مدت اعتبار پروانه سه سال بوده و تمدید آن بلامانع است. در هر صورت مدت اعتبار پروانه نمایندگی نمی‌تواند بیشتر از مدت اعتبار قرارداد نمایندگی باشد.
- ماده ۶- در صورت عدم رعایت ضوابط تعیین شده در این مصوبه از سوی موسسه بیمه و همچنین عدم رعایت مقررات تاسیس و فعالیت موسسات بیمه در مناطق آزاد از طرف نماینده بنا به اعلام بیمه مرکزی ایران ، موسسه بیمه موظف است نسبت به تعلیق یا فسخ قرارداد نماینده اقدام نماید

آیین نامه شماره ۵۴ - آیین نامه نمایندگی فروش بیمه های عمر

تصویب جلسه مورخ ۱۳۸۵/۲/۱۲ شورای عالی بیمه

شورای عالی بیمه در اجرای بند ۵ ماده ۱۷ قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری در جلسه مورخ ۱۳۸۵/۲/۱۲ «آیین نامه نمایندگی فروش بیمه های عمر» را در یازده ماده به شرح زیر تصویب نمود :

ماده ۱ - نماینده فروش بیمه عمر که در این آیین نامه اختصاراً «نماینده فروش» نامیده می شود ، شخصی است حقیقی که با توجه به ضوابط این آیین نامه ، مجاز به بازاریابی و عرضه بیمه های عمر انفرادی به نمایندگی از طرف شرکت بیمه ذیربطر در ازای دریافت کارمزد مندرج در قرارداد فی مایبن می باشد.

ماده ۲ - شرکت بیمه می تواند در رشتہ بیمه عمر انفرادی به اشخاص حقیقی واجد شرایط زیر پروانه نمایندگی فروش برای مدت سه سال که قابل تمدید است اعطاء نماید:

الف - تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران .

ب - اعتقاد به ادیان رسمی کشور.

ج - عدم اعتیاد به مواد مخدر.

د - نداشتن سوء پیشینه و محکومیت کیفری مؤثر.

ه - داشتن گواهی پایان خدمت وظیفه عمومی یا هر نوع معافیت قانونی در مدت قرارداد نمایندگی.

و - دارا بودن حداقل مدرک دلیل.

ز - طی دوره های آموزش نظری و عملی مورد تایید بیمه مرکزی ایران و اخذ گواهینامه مربوطه.

ماده ۳ - شرکت بیمه موظف است با رعایت مواردی که بیمه مرکزی ایران با توجه به این آیین نامه و قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری تهیه و ابلاغ خواهد نمود با نماینده فروش ، قرارداد نمایندگی منعقد و هر سه ماه یک بار فهرست مشخصات نمایندگان فروش را به بیمه مرکزی ایران ارسال نماید.

ماده ۴ - کارمزد نماینده فروش نباید از هفتاد درصد میزان کارمزد نمایندگان حقیقی مقرر در مصوبات شورای عالی بیمه، تجاوز نماید.

ماده ۵ - شرکت بیمه مسئول پاسخگویی و جبران هرگونه خسارت مستقیم و یا غیر مستقیم ناشی از عمد ، تقصیر ، غفلت یا قصور نماینده در رابطه با عملیات بیمه ای موضوع قرارداد نمایندگی در مقابل بیمه گزاران ، بیمه شدگان و اشخاص ثالث می باشد.

ماده ۶- نماینده فروش موظف است پیشنهادات بیمه ای دریافتی را به طور مستقیم به شرکت بیمه طرف قرارداد ارائه نماید.

ماده ۷- نمایندگان بیمه ، دلالان رسمی بیمه و مدیران و کارکنان آنها و نیز کارکنان و مدیران شرکت های بیمه و بیمه مرکزی ایران نمی توانند تحت عنوان نماینده فروش موضوع این آیین نامه فعالیت نمایند.

ماده ۸- نماینده فروش ملزم به داشتن محل کار نمی باشد.

ماده ۹- شرکت بیمه مجاز به اعطای اجازه صدور بیمه نامه به نمایندگان فروش نمی باشد.

ماده ۱۰- در صورتی که تخلف نماینده فروش از قوانین و مقررات ، مورد تایید بیمه مرکزی ایران قرار گیرد شرکت بیمه موظف است حسب اعلام بیمه مرکزی ایران فعالیت نماینده را محدود یا معلق نموده و یا نسبت به فسخ قرارداد اقدام کند.

ماده ۱۱- در صورت وضع مقررات جدید توسط شورای عالی بیمه ، مقررات مذکور از تاریخ لازم الاجرا شدن بر شرایط قرارداد نمایندگی حاکم خواهد بود.

**آیین نامه شماره ۶ - آیین نامه دلال رسمی بیمه
مصطفوب جلسه مورخ ۱۳۵۲/۲/۲۴ شورای عالی بیمه (با اصلاحات بعدی)**

شورای عالی بیمه در اجرای ماده ۶۸ قانون تاسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری آیین نامه زیر را که مشتمل بر ۴۵ ماده و ۱۲ تبصره است در جلسه مورخ ۱۳۵۲/۲/۲۴ تصویب نمود :

فصل اول - دلال رسمی بیمه و صدور پروانه

ماده ۱ - دلال رسمی بیمه شخصی است که با توجه به مفاد این آیین نامه در مقابل دریافت کارمزد ، واسطه انجام معاملات بیمه بین بیمه گذار و بیمه گر بوده و شغل او منحصر ارائه خدمات بیمه ای می باشد. دلال رسمی بیمه باید دارای پروانه دلالی رسمی بیمه باشد.

تبصره: دلال رسمی بیمه برای اخذ پوشش بیمه ، فقط می تواند به موسسات بیمه مجاز مراجعه نماید. مؤسسه بیمه مجاز مؤسسه ای است که با مجوز بیمه مرکزی ایران در سرزمین اصلی یا مناطق آزاد جمهوری اسلامی ایران تأسیس گردیده و در چارچوب پروانه صادره فعالیت می نماید [اصلاحیه مورخ ۱۳۸۲/۷/۸ شورای عالی بیمه]

ماده ۲ - دلال رسمی بیمه بازارگان شناخته می شود و باید طبق قوانین و مقررات جاری معاملات مربوط را در دفاتر قانونی خود ثبت نماید.

ماده ۳ - پروانه دلالی رسمی بیمه طبق مقررات این آیین نامه از طرف بیمه مرکزی ایران صادر و به اشخاص حقیقی با داشتن شرایط مندرج در مواد ۷ و ۹ و به اشخاص حقوقی با داشتن شرایط مندرج در مواد ۸ و ۹ این آیین نامه داده میشود.

ماده ۴ - پروانه دلالی رسمی بیمه برای مدت دو سال صادر و تمدید آن برای سالهای بعد در صورت ارائه اظهارنامه مالیاتی آخرین دوره مالی و وجود شرایط مندرج در این آیین نامه توسط بیمه مرکزی ایران انجام خواهد شد.

ماده ۵ - پروانه دلالی رسمی بیمه برای رشته بیمه های زندگی و یا سایر انواع بیمه که در آن ذکر شده باشد معتبر است.

تبصره : دلال رسمی بیمه که دارای پروانه فعالیت برای رشته بیمه های زندگی باشد می تواند بیمه های حوادث شخصی را نیز عرضه نماید.

ماده ۶- پروانه دلالی رسمی بیمه را بیمه مرکزی ایران تهیه خواهد کرد. در این پروانه مدت اعتبار، غیر قابل انتقال بودن، شماره و نام و نام خانوادگی، شماره و محل صدور شناسنامه، تاریخ تولد، نشانی محل کار و اقامت دلال رسمی بیمه ذکر و عکس دلال رسمی بیمه به آن الصاق خواهد شد.

ماده ۷- شخص حقیقی برای گرفتن پروانه دلالی رسمی بیمه باید واجد شرایط زیر باشد:

الف - تابعیت جمهوری اسلامی ایران

ب - اعتقاد به اسلام یا یکی دیگر از ادیان رسمی کشور

پ - دارابودن بیست و پنج سال سن.

ت - داشتن حداقل مدرک لیسانس در رشته بیمه و یا گرایش بیمه ای و شش ماه سابقه کار مفید بیمه ای و یا حداقل لیسانس در سایر رشته ها و یکسال سابقه کار مفید بیمه ای.

ث - انجام خدمات وظیفه عمومی با داشتن معافیت قانونی

ج - عدم شهرت به نادرستی.

چ - نداشتن سابقه محکومیت به ارتکاب جنایت یا ورشکستگی تقصیر و کلاهبرداری و یا خیانت در امانت و یا دزدی و صدور چک بی محل و یا اختلاس و یا معاونت در یکی از جرائم فوق به گواهی اداره سجل کیفری وزارت دادگستری (ارائه گواهینامه عدم سوء پیشینه).

ح - موقیت در آزمون کتبی و شفاهی بیمه مرکزی ایران (بازنیستگان صنعت بیمه که حداقل پنج سال در بخش‌های فنی بیمه ای خدمت نموده باشند از آزمون معاف هستند). [اصلاحیه مورخ ۱۳۷۴/۱۰/۲۵ شورای عالی

بیمه]

خ - گذرانیدن دوره آموزشی و توجیهی بیمه مرکزی ایران و اخذ گواهینامه قبولی.

ماده ۸- شخص حقوقی برای گرفتن پروانه دلالی رسمی بیمه باید واجد شرایط زیر باشد:

الف - بصورت یکی از شرکتهای مندرج در قانون تجارت به ثبت برسد.

ب - اساسنامه شرکت به تایید بیمه مرکزی ایران رسیده باشد.

پ - مدیر عامل شرکت دارای شرایط مندرج در ماده ۷ این آیین نامه باشد

تبصره- شخص حقوقی دارای مجوز دلالی رسمی بیمه(کارگزار حقوقی) با رعایت ضوابط تعیین شده توسط بیمه مرکزی ج.ا.ایران در مورد تأسیس دفاتر فرعی کارگزاری رسمی بیمه و اخذ مجوز از بیمه مرکزی می‌تواند نسبت به ایجاد دفتر فرعی اقدام نماید. [اصلاحیه مورخ ۱۳۸۹/۶/۳۱ شورای عالی بیمه]

ماده ۹- شخص حقیقی یا حقوقی که به عنوان دلال رسمی بیمه شناخته می شود باید با نظر بیمه مرکزی ایران تضمینی به صورت وجه نقد یا ضمانتنامه بانکی یا بیمه نامه مناسب برای هر یک از رشته های بیمه های زندگی و غیر زندگی نزد بیمه مرکزی ایران تودیع نماید. [اصلاحیه مورخ ۱۳۷۴/۱۰/۲۵ شورای عالی بیمه] میزان این تضمین متناسب با حجم کار (پرفوتو) دلال رسمی بیمه خواهد بود و به هر حال برای هر یک از رشته های بیمه های زندگی و غیر زندگی برای اشخاص حقیقی کمتر از پنج میلیون ریال و برای اشخاص حقوقی کمتر از ده میلیون ریال خواهد بود.

تبصره ۱- مدت تضمین های مذکور در این ماده باید معادل سه برابر مدت اعتبار پروانه دلالی رسمی بیمه باشد.

تبصره ۲- در صورتیکه شرکتی از بیمه مرکزی ایران پروانه دلالی رسمی بیمه اخذ کرده باشد مدیر عامل شرکت مادام که در سمت مذکور انجام وظیفه می کند نمی تواند شخصا" و به نفع خود بعنوان دلال رسمی بیمه فعالیت داشته باشد.

ماده ۱۰- تضمین مذکور در ماده ۹ این آیین نامه تضمین حقوق و مطالبات بیمه گذاران ، بیمه شدگان یا صاحبان حقوق آنان و یا افراد ذینفع در بیمه نامه ها و بیمه گران با حق رجحان نسبت به سایر بستانکاران دلال رسمی بیمه می باشد و در میان آنها حق تقدم با بیمه عمر است.

ماده ۱۱- استرداد تضمین مندرج در ماده ۹ این آیین نامه پس از ارائه مفاسد حساب عملیات مربوط به دلالی رسمی بیمه با نظر بیمه مرکزی ایران و با رعایت قانون راجع به دلالان و سایر مقررات و قوانین جاری خواهد بود.

ماده ۱۲- تقاضای صدور پروانه دلالی رسمی بیمه باید روی نمونه های مخصوصی که بوسیله بیمه مرکزی ایران تهیه و در دسترس متقاضی قرار میگیرد نوشته شود و به ضمیمه مدارک زیر به بیمه مرکزی ایران تسليم گردد:

الف- رونوشت مصدق یا فتوکپی شناسنامه .

ب- رونوشت مصدق یا فتوکپی دفترچه پایان خدمت وظیفه عمومی یا برگ یا مستند معافیت قانونی .

پ- دو قطعه عکس.

ت- مدارک مندرج در بندهای ت و چ ماده ۷ این آیین نامه .

ث- تعهد نامه دائر بر این که اسرار طرفین معامله را محفوظ داشته و افشاء ننماید و با رعایت اصول معمول و متدالی و بر طبق قانون و مقررات موضوعه رفتار نموده و از هر نوع اظهار خلاف واقع یا گفتار و یا عملی که موجب اشتباه بیمه گذار و یا بیمه گر شود، خودداری کند.

ماده ۱۳- رسیدگی به درخواست پروانه دلالی رسمی بیمه و سایر تکالیف مقرر در این آیین نامه به بیمه مرکزی ایران واگذار می شود.

ماده ۱۴- رسیدگی به درخواست متلاصیان پروانه دلالی رسمی بیمه و صدور آن چهار بار در سال و در ماههای اردیبهشت، شهریور، آذر و بهمن خواهد بود.

فصل دوم - تکالیف دلال رسمی بیمه

ماده ۱۵- دلال رسمی بیمه باید تکالیف مقرر در قانون تجارت و آیین نامه های مربوط و قانون تاسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری و آیین نامه مصوب شورای عالی بیمه و دستورالعمل های بیمه مرکزی ایران و قانون راجع به دلالان را رعایت نموده و بر خلاف آنها عملی انجام ندهد و در صورت تخلف بر طبق ماده ۸ قانون راجع به دلالان با او رفتار خواهد شد.

* [ماده ۸ قانون راجع به دلالان - هر دلالی که معلوم شود عمل او معمولاً بر خلاف مقررات مربوط به دلالی است مورد تعقیب مقامی که به موجب ماده ۱۱ این قانون معین می شود واقع و از شغل دلالی برای مدتی که از سه ماه کمتر و از یکسال بیشتر نباشد ممنوع و پروانه او ابطال می شود و این مانع نیست که دلال طبق قوانین جرائی یا حقوقی در دادگاه صالح مورد تعقیب قرار گرفته و به مجازات قانونی با تادیه خسارات وارد محاکوم گردد. - قانون راجع به دلالان ، مصوب جلسه مورخ ۱۳۱۷/۱۲/۷ مجلس شورای ملی]

ماده ۱۶- دلال رسمی بیمه باید علاوه بر دفاتر قانونی دفاتر مخصوصی هم طبق نظر بیمه مرکزی ایران داشته باشد که معاملات مربوط به دلالی خود را در آن ثبت کند. صفحات دفاتر مذبور از طرف بیمه مرکزی ایران مهر و پلمپ خواهد شد.

تبصره - بیمه مرکزی ایران میتواند هر موقع که لازم بداند دفاتر دلال رسمی بیمه را مورد بازررسی قرار دهد و توضیحات لازم را نیز بخواهد.

ماده ۱۷- دلال رسمی بیمه مسئول عملیات و جبران خسارات ناشی از تقصیر، غفلت و یا قصور خود و بازاریاب ها و کارکنان خود در امور مربوط به دلالی بیمه میباشد.

ماده ۱۸- دلال رسمی بیمه اعم از شخص حقیقی یا حقوقی پس از سپردن تضمین مندرج در ماده ۹ این آیین نامه طبق سند رسمی و ضمن عقد خارج لازم باید به بیمه مرکزی ایران وکالتی بدهد که بیمه مرکزی ایران بتواند با توجه به مدلول ماده ۱۰ این آیین نامه، بنا به تشخیص خود برای جبران خسارات واردہ ناشی از تقصیر و یا غفلت و یا قصور دلال و یا بازاریاب‌ها و یا کارکنان وی از تضمین مذکور استفاده نماید.

ماده ۱۹- دلال رسمی بیمه ملزم به حفظ اسرار و اطلاعاتی است که به مناسبت شغل خود بدست می‌آورد. در صورت افشاء غیر مجاز این اسرار، بیمه مرکزی ایران میتواند نسبت به عدم تجدید یا لغو پروانه دلالی رسمی بیمه او اقدام نماید.

ماده ۲۰- دلال رسمی بیمه مکلف است تمام اطلاعات لازم درباره بیمه مورد پیشنهاد و نیز نرخ حق بیمه مربوط را برای بیمه گذار خود تشریح و به او ارائه و اعلام نماید و بیمه نامه را برابر با نیاز و شرایط و پیشنهادات بیمه گذار از بیمه گر اخذ نماید و در غیر اینصورت مسئول جبران خسارات واردہ خواهد بود.
تبصره: نرخ حق بیمه برابر با تعریفه مصوب شورای عالی بیمه خواهد بود و در مواردی که نرخ تعیین نشده باشد موسسه بیمه قبل نرخ را از بیمه مرکزی ایران اخذ و در اختیار دلال رسمی بیمه خواهد گذاشت.

ماده ۲۱- دلال رسمی بیمه حق ندارد حق بیمه را نقدی یا ضمن چک بانک در وجه حامل و یا بنام خود دریافت کند مگر این که از طرف بیمه گر اجازه نامه کتبی معتبر داشته باشد.
تبصره: هر گاه دلال رسمی بیمه بر خلاف دستور این ماده عمل نماید، در مقابل بیمه گذار و بیمه گر مسئول خواهد بود.

ماده ۲۲- دلال رسمی بیمه حق دریافت خسارت از بیمه گر را ندارد و موسسات بیمه موظفند خسارت را در وجه بیمه گذار و یا ذینفع یا به حواله کرد پرداخت نمایند.

ماده ۲۳- دلال رسمی بیمه حق ندارد از خسارتی که بیمه گر به بیمه گذار می‌پردازد مبلغی به هر عنوان دریافت دارد.

ماده ۲۴- دلال رسمی بیمه مسئول صحت امضای بیمه گذار که ذیل پیشنهاد بیمه را امضاء می‌نماید خواهد بود.

ماده ۲۵- دلال رسمی بیمه باید از رقابت مکارانه و ناسالم با دلال یا دلالان رسمی بیمه دیگر و از انجام تبلیغات سوء علیه موسسات بیمه خودداری کند.

ماده ۲۶- دلال رسمی بیمه مکلف است نشانی محل کار و سکونت خود را به بیمه مرکزی ایران اعلام نماید و در صورت تغییر محل کار و یا سکونت بلا فاصله نشانی جدید خود را اطلاع دهد.

ماده ۲۷- دلال رسمی بیمه موظف است هر شش ماه یکبار گزارش عملیات و هر سال یک نسخه از ترازنامه و حساب سود و زیان سالانه خود را به بیمه مرکزی ایران تسلیم دارد.

فصل سوم - تکالیف موسسات بیمه

ماده ۲۸- قبول بیمه از طرف موسسات بیمه از هر شخص بعنوان دلال بیمه در صورتیکه فاقد پروانه دلالی رسمی بیمه است ممنوع می باشد.

ماده ۲۹- موسسات بیمه موظفند نام و شماره پروانه دلال رسمی بیمه را در بیمه نامه ای که بنا به پیشنهاد او صادر می شود ذکر نمایند.

ماده ۳۰- در صورتیکه دلال رسمی بیمه از طرف موسسه بیمه ای مجاز به دریافت حق بیمه باشد در اینصورت پرداخت حق بیمه به دلال رسمی بیمه در حکم پرداخت حق بیمه به موسسه بیمه بوده و موسسه بیمه مسئول جبران خسارات واردہ خواهد بود.

ماده ۳۱- موسسه بیمه نمی تواند بیمه ای را که وسیله دلال رسمی بیمه به آن موسسه یا نماینده موسسه پیشنهاد شده است از طریق مستقیم یا وسیله نماینده خود قبول نماید مگر این که بیمه گذار انصراف خود را از صدور بیمه نامه از طریق دلال رسمی بیمه کتب اعلام دارد، در اینصورت موسسه بیمه یا نماینده موسسه نمی تواند تخفیفی برای بیمه گذار منظور نموده و یا به وی پرداخت کند.

ماده ۳۲- اگر دلال رسمی بیمه پیشنهاد بیمه گذار خود را به موسسه بیمه یا نماینده موسسه تسلیم دارد موسسه بیمه یا نماینده موسسه مزبور نمی تواند همان بیمه را از دلال رسمی بیمه دیگری قبول کند مگر با دستور صریح و کتبی بیمه گذار.

ماده ۳۳- در صورتیکه بیمه گری پیشنهاد دلال رسمی بیمه ای را رد نماید نمی تواند همان بیمه را با همان شرایط از دلال رسمی بیمه دیگری قبول کند.

ماده ۳۴- اگر برای بیمه ای چند دلال رسمی بیمه نرخ و شرایط خواسته باشند موسسه بیمه باید در کمال بی طرفی عمل نماید.

ماده ۳۵- موسسه بیمه کارمزد دلال رسمی بیمه را حداقل ظرف یک ماه از تاریخ دریافت حق بیمه پرداخت خواهد نمود.

تبصره : میزان کارمزد دلالان رسمی بیمه طبق مقررات مصوب شورای عالی بیمه می باشد.

ماده ۳۶- چنانچه تغییراتی در بیمه نامه داده شده باشد و این تغییرات باعث افزایش حق بیمه گردد، کارمزد دلال رسمی بیمه نیز به همان نسبت افزایش خواهد یافت و در صورتیکه به علل منطقی و قابل قبول، بیمه نامه فسخ و یا باطل شود و یا مبلغ حق بیمه تقلیل یابد کارمزد دلال رسمی بیمه نیز به همان نسبت کاهش داده شده یا برگشت داده خواهد شد. موسسه بیمه باید این تغییرات را به دلال رسمی بیمه مربوط اطلاع دهد.

ماده ۳۷- بیمه نامه هایی که به پیشنهاد دلال رسمی بیمه صادر می شود پرتفوی دلال رسمی بیمه خواهد بود و موسسات بیمه حقوق دلال رسمی بیمه را به نسبت پرتفوی او در حدود عرف و اصول جاری بیمه رعایت خواهند نمود.

تبصره - دلال رسمی بیمه می تواند پرتفوی خود را با نظر بیمه مرکزی ایران و اطلاع بیمه گران مربوط به دلال رسمی بیمه دیگری انتقال دهد.

فصل چهارم - مقررات مختلف

ماده ۳۸- مرجع رسیدگی به تخلفات دلال رسمی بیمه از مقررات این آیین نامه بیمه مرکزی ایران می باشد. در هر حال رسیدگی به تخلفات دلال رسمی بیمه در مرجع فوق الذکر مانع از این نخواهد بود که در دادگاههای عمومی تخلفات دلال رسمی بیمه طبق قوانین جزائی و یا مدنی مورد تعقیب قرار گیرد.

ماده ۳۹- صدور و لغو پروانه دلالی رسمی بیمه در هر مورد توسط بیمه مرکزی ایران به موسسات بیمه و سندیکای دلالان رسمی بیمه اعلام خواهد شد و در یکی از روزنامه های کثیرالانتشار محل نیز درج خواهد گردید.

ماده ۴۰- پروانه دلالی رسمی بیمه در موارد زیر لغو می شود :

الف) به درخواست دلال رسمی بیمه .

ب) در صورت معروفیت به فساد اخلاق.

پ) در صورتیکه شکایتی از طرف بیمه گذار یا بیمه گر یا از طرف دلالان رسمی بیمه از عملیات دلال رسمی بیمه به بیمه مرکزی ایران واصل شود و مورد شکایت در بیمه مرکزی ایران تایید گردد.

(ت) در صورت عدم اجرای مقررات این آیین نامه و تایید آن در بیمه مرکزی ایران .

(ث) در صورتیکه دلال رسمی بیمه تا دو سال پس از صدور پروانه دلالی، بدون عذر موجه مورد تشخیص بیمه مرکزی ایران عملیات خود را شروع نکرده باشد.

تبصره ۱- در صورت فوت یا حجر دلال رسمی بیمه ، بیمه مرکزی ایران خارج از نوبت به وضع دلال متوفی یا محجور رسیدگی خواهد کرد.

تبصره ۲- تضمین مذکور در ماده ۹ این آیین نامه با رعایت شرایط مقرر در مواد ۱۰ و ۱۱ پس از لغو پروانه دلالی رسمی بیمه مسترد خواهد شد.

ماده ۴۱- در صورت محکومیت به ارتکاب جنایت و ورشکستگی به تقصیر و یا کلاه برداری و یا خیانت در امانت و یا دزدی و یا صدورچک بلا محل و یا اختلاس و یا معاونت در یکی از جرایم فوق ، پروانه دلالی رسمی بیمه لغو خواهد شد.

ماده ۴۲- در صورت فقدان پروانه دلالی رسمی بیمه عنداقتضاء ، المثلی از طرف بیمه مرکزی ایران صادر خواهد شد.

ماده ۴۳- نسبت به مواردی که در این آیین نامه پیش بینی نشده است دلال رسمی بیمه تابع قانون تاسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری و قانون تجارت و قانون راجع به دلالان و سایر قوانین مربوط و عرف بیمه خواهد بود.

ماده ۴۴- مدیران عامل و اعضاء هیات مدیره و کارکنان شاغل شرکتهای بیمه و بیمه مرکزی ایران در زمان اشتغال نمی توانند به عنوان دلال فعالیت نمایند.

تبصره : عدم رعایت مفاد این ماده موجب لغو پروانه دلالی رسمی مربوط خواهد شد.

ماده ۴۵- نام دلالی رسمی بیمه باید از نامهای ایرانی انتخاب شود.

آیین نامه شماره ۵۰ - آیین نامه اعطای پروانه و نحوه فعالیت

مؤسسه ارزیابی خسارت بیمه ای

مصوب جلسه مورخ ۱۳۸۲/۴/۳ شورای عالی بیمه (با اصلاحات بعدی)

شورای عالی بیمه در اجرای بند ۵ ماده ۱۷ قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری در جلسه مورخ ۱۳۸۲/۴/۳ آیین نامه اعطای پروانه و نحوه فعالیت مؤسسه ارزیابی خسارت بیمه ای را در ده ماده و سه تبصره

به شرح زیر تصویب نمود :

ماده ۱ - مؤسسه ارزیابی خسارت بیمه ای شخص حقوقی است که طبق این آیین نامه وظیفه بررسی و تحقیق در مورد علت و مقدار خسارت و تشخیص میزان تعهد بیمه گر طبق شرایط بیمه نامه و نیز مذکوره برای تعديل و تسويیه خسارت یا خسارت‌های مورد ادعا را به عهده دارد.

تبصره - بیمه مرکزی ایران می‌تواند به اشخاص حقیقی واجد شرایط مندرج در ماده ۳ این آیین نامه پروانه ارزیابی خسارت در یک رشته معین بدهد. اینگونه ارزیابان نیز مشمول ضوابط این آیین نامه خواهند بود.

ماده ۲ - ثبت مؤسسه ارزیابی خسارت منوط به آن است که بیمه مرکزی ایران اساسنامه آن را تأیید و موافقت کتبی خود را اعلام نماید.

ماده ۳ - برای دریافت پروانه ارزیابی خسارت در یک یا چند رشته بیمه ای، موسسین و شرکاء باید واجد شرایط زیر باشند:

۱. تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران.

۲. نداشتن سوء پیشینه کیفری و سابقه ارتکاب یا معاونت در یکی از جرائم موضوع ماده ۶۴ قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری.

۳. داشتن حسن شهرت و موقیت در آزمون کتبی و شفاهی بیمه مرکزی ایران.

تبصره : بازنشستگان صنعت بیمه که حداقل پنج سال در بخش‌های خسارت رشته‌های بیمه اتومبیل و حداقل هفت سال در بخش‌های خسارت سایر رشته‌های بیمه موردن تقاضا به صورت مستمر خدمت نموده باشند، همچنین مدیر عامل آن دسته از مؤسسه ارزیابی خسارت که قبل از تاریخ تصویب این آیین نامه در ایران به ثبت رسیده اند به تشخیص بیمه مرکزی ج.ا. ایران از آزمون کتبی رشته‌های مذبور معاف هستند. استفاده از

مزایای این تبصره برای افراد مشمول، به صورت آزمایشی به مدت سه سال امکان پذیر خواهد بود. [اصلاحیه

مورخ ۱۳۹۰/۱۱/۱۷ شورای عالی بیمه]

۴. داشتن حداقل مدرک تحصیلی لیسانس.

۵. داشتن دو سال سابقه کار مفید بیمه ای به تشخیص بیمه مرکزی ایران یا دو سال سابقه کار مفید در تعیین و کارشناسی خسارت و طی موفقیت آمیز دوره آموزشی به مدت ۴۰ ساعت. [اصلاحیه مورخ ۱۳۸۳/۱۲/۱۸

شورای عالی بیمه]

۶. عدم اعتیاد به مواد مخدر به تأیید مراجع ذیربط.

۷. انجام خدمت وظیفه عمومی و یا ارائه برگ معافیت دائم یا خرید خدمت وظیفه عمومی برای آقایان.

تبصره - اعضاء هیأت مدیره و مدیر عامل مؤسسه الزاماً از بین مؤسسين و شركاء انتخاب خواهند شد.

ماده ۴ - مؤسسين و شركاء مؤسسه ارزیابی خسارت نمی توانند عضو هیأت مدیره، مدیر عامل یا کارمند شرکت های بیمه، شرکت های نمایندگی و سایر مؤسسات ارزیابی خسارت یا شرکت کارگزاری بیمه و دفاتر ارتباطی بوده یا نماینده (حقیقی) یا کارگزار بیمه (حقیقی) باشند. [اصلاحیه مورخ ۱۳۹۰/۱۱/۱۷ شورای عالی بیمه]

ماده ۵ - بیمه مرکزی ایران مؤسسات ارزیابی خسارت را با توجه به توان تخصصی آنها رتبه بندی خواهد کرد.

ماده ۶ - مؤسسه ارزیابی خسارت برای دریافت پروانه فعالیت باید بیمه نامه مناسب یا تضمینی به صورت وجه نقد یا ضمانت نامه بانکی یا وثیقه ملکی یا سفته با ضامن معتبر و یا ترکیبی از موارد یاد شده به منظور حسن انجام کار و تضمین حقوق شرکت های بیمه، بیمه گزار یا سایر اشخاص ذی نفع به ترتیبی که بیمه مرکزی ج. ایران متناسب با رتبه مؤسسه مشخص می نماید، نزد بیمه مرکزی ج. ایران تودیع نماید. [اصلاحیه مورخ ۱۳۹۰/۱۱/۱۷ شورای عالی بیمه]

ماده ۷ - مؤسسه ارزیابی خسارت موظف است گزارش خود را به صورت مستدل و مستند که حداقل شامل موارد زیر باشد تهیه و حسب مورد به شرکت بیمه و یا بیمه گذار ارائه نماید:

۱. مشخصات کامل مکان، زمان و علت وقوع خسارت، مبلغ خسارت تحقق یافته و خطر یا حادثه ای که منجر به وقوع خسارت شده است.

۲. انطباق خسارت با شرایط قرارداد بیمه و تعیین مبلغ خسارت قابل پرداخت توسط بیمه گر و علت تفاوت (احتمالی) بین مبلغ خسارت تحقق یافته و قابل پرداخت.

۳. امکان تحقق شرایط جانشینی و حدود خسارت قابل بازیافت توسط بیمه گر.

ماده ۸ - موسسه ارزیابی خسارت، مؤسسین و شرکاء همچنین اقارب نسبی و سبی درجه ۱ از طبقه اول آنان باید هیچ گونه نفع مستقیم یا غیرمستقیم در خسارت تحت ارزیابی خود داشته باشند.

ماده ۹ - در صورت تخلف مؤسسه ارزیابی خسارت از قوانین، مقررات و ضوابط مربوط و یا از دست دادن صلاحیت لازم، بیمه مرکزی ایران می‌تواند با تصویب هیأت عامل پروانه فعالیت آن را معلق یا لغو نماید.

ماده ۱۰ - از اول مهر ماه ۱۳۹۰ شرکت‌های بیمه مؤظف‌اند در فرآیند ارزیابی خسارت، صرفاً از خدمات مؤسسات و اشخاصی که دارای پروانه فعالیت از بیمه مرکزی ج.ا. ایران هستند، استفاده نمایند.

تبصره ۱: استفاده از کارشناسان خسارت شرکت‌های بیمه با ارایه فهرست اسامی و اطلاعات کارشناسان مزبور به صورت سالانه از سوی شرکت‌های بیمه و تأیید بیمه مرکزی ج.ا. ایران بلامانع است.

تبصره ۲: استفاده از کارشناسان خسارت شرکت‌های بیمه موقتی بوده و پس از تکمیل ظرفیت کارشناسان ارزیابی خسارت دارای پروانه فعالیت به تفکیک رشته‌های بیمه ای که از سوی بیمه مرکزی اعلام می‌شود، استفاده از کارشناسان خسارت شرکت‌های بیمه برای ارزیابی خسارت، با تأیید شورای عالی بیمه متوقف خواهد شد.

تبصره ۳: آن دسته از مؤسسات معتبر ارزیابی خسارت که در خارج از کشور ایران به ثبت رسیده‌اند و به صورت بین‌المللی فعالیت می‌نمایند، از شمول این ماده مستثنی هستند.

تبصره ۴: مؤسسات دارای پروانه فعالیت ارزیابی خسارت می‌توانند در چارچوب این آیین نامه و دستورالعمل بیمه مرکزی ج.ا. ایران، مجوز تأسیس شعبه در خارج از کشور را اخذ نمایند. [اصلاحیه مورخ ۱۳۹۰/۱۱/۱۷

شورای عالی بیمه]

آیین نامه شماره ۴- آیین نامه تأسیس، فعالیت و انحلال دفاتر ارتباطی مؤسسات بیمه و مؤسسات کارگزاری بیمه خارجی در جمهوری اسلامی ایران
مصوب جلسه مورخ ۱۴/۱۲/۱۳۸۰ شورای عالی بیمه

شورای عالی بیمه در اجرای وظایف مقرر در «قانون تاسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گردی» در جلسه مورخ ۱۴/۱۲/۱۳۸۰ «آیین نامه تأسیس، فعالیت و انحلال دفاتر ارتباطی مؤسسات بیمه و مؤسسات کارگزاری بیمه خارجی در جمهوری اسلامی ایران» را در شش ماده به شرح زیر تصویب نمود:

ماده ۱- مؤسسات بیمه و مؤسسات کارگزاری بیمه خارجی می توانند با موافقت بیمه مرکزی ایران و در چارچوب ضوابط این آیین نامه اقدام به تاسیس دفتر ارتباطی در جمهوری اسلامی ایران نمایند. دفاتر ارتباطی موظفند علاوه بر ضوابط این آیین نامه، از قوانین دولت جمهوری اسلامی ایران و همچنین به عنوان شخص حقوقی از مقررات حاکم بر صنعت بیمه کشور ایران پیروی نمایند.

ماده ۲- دفاتر ارتباطی می توانند به عنوان رابط بین مؤسسه متبع خود و مؤسسات بیمه ایرانی در زمینه پیگیری امور بیمه اتکایی، ارائه خدمات کارشناسی و انتقال دانش فنی بیمه ای فعالیت نمایند اما مجاز به عرضه بیمه و انجام عملیاتی که در حیطه وظایف مؤسسات بیمه داخلی قرار دارد نیستند.

ماده ۳- بیمه مرکزی ایران براساس وظایف قانونی خود بر فعالیت دفاتر ارتباطی نظارت خواهد کرد.

ماده ۴- مؤسسات بیمه خارجی می توانند دفتر ارتباطی خود در ایران را با اطلاع بیمه مرکزی ایران و رعایت قوانین موجود به طور موقت تعطیل و یا آن را منحل نمایند.

ماده ۵- در صورتی که دفتر ارتباطی به تشخیص بیمه مرکزی ایران از مقررات مربوط تخلف نماید، بیمه مرکزی ایران می تواند حسب مورد تذکر یا اخطار دهد یا با موافقت رئیس کل بیمه مرکزی ایران از فعالیت آن جلوگیری کند.

ماده ۶- نحوه تأسیس، فعالیت و انحلال دفاتر ارتباطی مذبور در چارچوب این آیین نامه از سوی بیمه مرکزی ایران تعیین و اعلام خواهد شد.

این آیین نامه از تاریخ ابلاغ قابل اجرا خواهد بود.